

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา

อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ

Development of Achievement on Learning Pali and Sanskrit Words through Workbooks for Matthayomsuksa 2 Students at Nakornsri Lumduan Wittaya School, Wanghin, Sisaket

ชานนท์ ไชยทองดี^{1*} อธิชาติ บุญญยศยิ่ง² ชรินทร์ โภคสกลวานิช³ ปานหทัย สมาน⁴

Chaanont Chaithongdee¹ Athichat Boonyotyising² Charan Phokasakonwanit³ Panhathai Saman⁴

¹⁻⁴คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: pronont@gmail.com

(Received: 14 March 2024, Revised: 11 April 2024, Accepted: 17 April 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสังเกตคำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต โดยนักเรียน ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง คำภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน นครศรีลำดวนวิทยา อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 21 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต 2) แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต 3) แบบทดสอบ เรื่อง คำภาษา บาลี และภาษาสันสกฤต ก่อนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำภาษาบาลี และภาษา สันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (E1/E2) เท่ากับ 86.2/82.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้จึงยอมรับได้ว่า แบบฝึกทักษะเรื่องคำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้และสามารถนำไปใช้เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; แบบฝึกทักษะ; คำภาษาบาลี; คำภาษาสันสกฤต

ABSTRACT

The purpose of this study was to develop the observation ability in of Pali and Sanskrit 70% of students passed the criteria and 70% of the students' learning achievements were compared before and after using the skill practice questionnaire. Pali and Sanskrit words of students in Mathayom 2 at Nakhonsrilumduanwittaya School Wanghin Sisaket. The samples of this research were 21 Mathayomsuksa 2 students in academic year of 2021, second semester through the purposive selection method. The instrument used in this study consisted of 1) the learning achievement test on PaliSanskrit words, 2) Pali-Sanskrit workbooks, and 3) lesson plan. The data were statistically analyzed by Mean ($\bar{x}$), Standard Deviation (S.D.), and t-test. The results of this study show that the efficiency of the subject skill exercises Pali and Sanskrit for students in Mathayom 2 (E1/E2) equal to 86.2/82.15, which is higher than the 70/70 threshold set. Practice exercises on observing Pali and Sanskrit for students in in Mathayom 2 at Nakhonsrilumduanwittaya School Wanghin Sisaket. The results of this study can be used to improve students' academic performance. Practice learning by using Pali and Sanskrit Mathayom 2 at Nakhonsrilumduanwittaya School Wanghin Sisaket. It was found that the learning achievement of the experimental group was significantly higher after the experiment at .01 level.

Keywords: Learning Achievement; Workbooks; Pali Words; Sanskrit Words

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารของมนุษย์ มนุษย์ติดต่อกันได้ เข้าใจกันได้ก็ด้วยอาศัย ภาษาเป็นเครื่องช่วยสื่อความหมาย ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยยึดให้มนุษย์มีความผูกพันต่อกัน เนื่องจากแต่ละภาษาต่างก็มีระเบียบแบบแผนของตน ซึ่งเป็นที่ตกลงกันในแต่ละชาติแต่ละกลุ่มชน การพูดภาษาเดียวกันจึงเป็นสิ่งที่ทำให้คนรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน มีความผูกพันต่อกันในฐานะที่เป็นชาติเดียวกันภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ และเป็นเครื่องแสดงให้เห็นวัฒนธรรมส่วนอื่น ๆ ของมนุษย์ด้วย เราจึงสามารถศึกษาวัฒนธรรมตลอดจนเอกลักษณ์ของชนชาติต่าง ๆ ได้จากศึกษาภาษาของชนชาตินั้น ๆ ภาษามีระบบกฎเกณฑ์ผู้ใช้ภาษาต้องรักษากฎเกณฑ์ในภาษาไว้ด้วยอย่างไรก็ตามกฎเกณฑ์ในภาษานั้นไม่ตายตัวเหมือนกฎวิทยาศาสตร์ แต่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้น จึงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยตามความเห็นชอบของส่วนรวมภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีความงดงามในกระบวนการใช้ภาษา กระบวนการใช้ภาษานั้นมีระดับและลีลา ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายด้าน เช่น บุคคล กาลเทศะ ประเภทของเรื่อง ฯลฯ การที่จะเข้าใจภาษา และใช้ภาษาได้ดีจะต้องมีความสนใจศึกษาสังเกตให้เข้าถึงรสของภาษาด้วย

องค์ประกอบของภาษาไม่ว่าจะเป็นลักษณะภาษา ความหลากหลายภาษา การศึกษาสิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเข้าใจลักษณะภาษาของตนได้ดี และเห็นความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างของภาษาอื่น ๆ ได้ด้วย (มัลลิกา มาภา, 2559)

ภาษาต่างประเทศที่เข้ามาปะปนในภาษาไทย สาเหตุเกิดจากการได้รับอิทธิพลต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิประเทศ การอพยพถิ่นฐาน การติดต่อค้าขาย การศึกษา ศาสนา วรรณคดี และเทคโนโลยี การรับภาษาต่างประเทศเข้ามาทำให้คำในภาษาไทยมีมากขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หากนักเรียนเข้าใจหลักการสังเกตก็จะสามารถจำแนก และอธิบายความหมายคำที่มาจากภาษาต่างประเทศในภาษาไทยได้ถูกต้อง

วิชาในหมวดภาษาไทยวิชาหนึ่งที่นิสิตไม่ชอบมากที่สุดคือ หลักภาษาและบาลีสาเหตุเพราะไม่ชอบเรียนเพราะเบื่อ เขาใจยาก และครูสอนไม่ดี (ประคอง ผลไพบุลย์, 2502) ปัญหาของการเรียนการสอนเรื่องคำบาลีสันสกฤต พบว่า ครูส่วนใหญ่มักจะเน้นในเรื่องของหลักเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของภาษาและใช้วิธีสอนแบบบรรยายแล้วให้นักเรียนท่องจำ จึงทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนเรื่องคำบาลีสันสกฤตเป็นเรื่องยาก น่าเบื่อเลยไม่อยากเรียนและที่สำคัญที่สุดคือ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และไม่เห็นคุณค่าความสำคัญของการเรียนเรื่องคำบาลีสันสกฤต เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนเรื่องคำบาลีสันสกฤตนี้

การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย รหัส ท22101 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยจัดอยู่ใน สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาไทย และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ม.2/5 รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่ยังแยกแยะไม่ได้ว่าคำใดเป็นคำมาจากคำภาษาบาลี คำใดมาจากภาษาสันสกฤต ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต การใช้แบบฝึกเป็นส่วนช่วยเพิ่มเติมทักษะ เป็นสื่อการสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างมีระบบ ช่วยให้ครูเห็นปัญหาของเด็กได้อย่างชัดเจน ทำให้ครูได้แก้ปัญหาของเด็กได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมทักษะให้คงทน เพราะนักเรียนฝึกทำซ้ำ ๆ หลายครั้ง และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ให้เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสังเกตคำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต โดยนักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อน – หลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 88 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 21 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีแบบแผนการทดลอง (Experimental Design) กลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X แทน การใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำบาลี – สันสกฤต ในการจัดการเรียนการสอน

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลา 6 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	1 คาบเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต	2 คาบเรียน
แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต	2 คาบเรียน
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	1 คาบเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ทดลอง

1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต	2 คาบเรียน
2) แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต	2 คาบเรียน
3) แบบทดสอบ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต	2 คาบเรียน

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบวัดความสามารถ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือฯ ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1) ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

1.2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.4) สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

1.5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต จำนวน 1 แผน รวม 6 ชั่วโมง

1.6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย ด้านหลักสูตร การสอนการวิจัย และการวัดผลประเมินผลตรวจสอบ

ความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบ ให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเป็น +1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบนั้นเหมาะสมและสอดคล้อง

ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบเหมาะสมและสอดคล้อง

ให้คะแนนเป็น -1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบนั้นไม่เหมาะสมและสอดคล้อง

แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ระหว่างองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของทุก องค์ประกอบตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

1.7) ปรับปรุง และแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา ปีการศึกษา 2564 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย และได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 4 คน (ทดลองเดี่ยว) ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทาง ภาษาไทยอยู่ในระดับ สูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับการใช้สำนวนภาษา

1.9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา ปีการศึกษา 2564 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย และได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 7 คน (ทดลองกลุ่มเล็ก) ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทาง ภาษาไทยอยู่ในระดับสูง 2 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำ 2 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา สื่อการสอน ปริมาณเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

1.10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง เพื่อ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลองภาคสนาม

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

2.1) ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้าง เทคนิคการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ คู่มือการจัดการ เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

2.2) สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

2.3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบปรนัยชนิด เลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านการสอนการวิจัย และด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.5) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่า IOC ซึ่งมีค่าได้เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2.6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา ปีการศึกษา 2564 ที่เรียนวิชาภาษาไทย ผ่านมาแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 7 คน

2.7) นำแบบทดสอบที่ได้ไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนามต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

5.1 ก่อนการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 1 แผน โดยให้นักเรียนเรียนและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อนวัตกรรม

5.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชุดเดิมไปทดสอบนักเรียนอีกครั้ง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางภาษาไทย ตามขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการหาคะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One sample t-test)

6.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test for Dependent Sample)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์

7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Test Analysis Programs (TAP)

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC เป็นดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ เป็นผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N เป็นจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

7.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows

1) สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 คือ การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว

2) สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน คือ การทดสอบแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอดำรงวิทยารัษฎานุบำรุง จังหวัดศรีสะเกษ ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\sum D$ แทน ผลต่างของคะแนน

$\sum D^2$ แทน ผลต่างของคะแนนกำลังสอง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สูตร $t = \frac{\bar{D}}{s_D}$

เมื่อ D = ความแตกต่างของค่าของตัวแปรตามแต่ละคู่

$\bar{D}$ = ค่าเฉลี่ยของ D

d_i เป็นค่าเบี่ยงเบนของแต่ละความแตกต่างจากความแตกต่างเฉลี่ย

$d_i = D_i - \bar{D}$

$s_D^2 = \frac{\sum d_i^2}{(n-1)}$ = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ D

$s_D^2 = \frac{s_D^2}{n}$ เท่ากับ s^2 ของค่าเฉลี่ยความแตกต่าง

ในการทดสอบสมมติฐาน $H_0: \bar{D} = 0$

ดังนั้น $t = \frac{\bar{D}}{s_D}$

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต

คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำตวนวิทยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน 13.71 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน 16.43 และค่าเฉลี่ยของผลต่างมีค่า 2.71 ผลรวมของผลต่างมีค่า 57 และผลรวมกำลังสองของผลต่างมีค่า 40.29

$$s_D^2 = \frac{\sum D^2}{n-1} = \frac{40.29}{20} = 2.0145$$

$$s_D^2 = \frac{s_D^2}{n} = \frac{2.0145}{21} = 0.096$$

$$s_D = \sqrt{0.096} = 0.31$$

$$t = \frac{\bar{D}}{s_D} = \frac{2.71}{0.31} = 8.74$$

E_1 เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดในห้อง ที่เก็บจากกิจกรรม เช่น ใบงาน แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อย ในระหว่างเรียนเรื่องนั้น ๆ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือจุดประสงค์นั้น ๆ

สูตรที่ใช้คือ $E_1 = \frac{\bar{x}_1}{N_1} \times 100$

E_1 คือ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

$\bar{x}_1$ คือ คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักเรียนทั้งหมด

N_1 คือ คะแนนเต็มที่ได้ระหว่างเรียน

E_2 เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังเรียน หรือสอบครั้งสุดท้ายของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือจุดประสงค์นั้น ๆ

สูตรที่ใช้คือ $E_2 = \frac{\bar{x}_2}{N_2} \times 100$

E_2 คือ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนหลังจากเรียนจบ

$\bar{x}_2$ คือ คะแนนเฉลี่ยสอบครั้งสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมด

N_2 คือ คะแนนเต็มของการสอบครั้งสุดท้าย

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต

กลุ่มตัวอย่าง	หลังเรียน	ก่อนเรียน	D	$d^2 = (D_i - \bar{D})^2$
1	15	14	1	2.94
2	17	15	2	0.51
3	14	12	2	0.51
4	16	14	2	0.51
5	18	18	0	7.37
6	19	16	3	0.08
7	17	12	5	5.22
8	15	13	2	0.51
9	17	15	2	0.51
10	15	12	3	0.08
11	18	14	4	1.65
12	17	14	3	0.08
13	16	11	5	5.22
14	16	16	0	7.37
15	14	10	4	1.65
16	15	13	2	0.51
17	14	11	3	0.08
18	17	12	5	5.22
19	19	16	3	0.08

กลุ่มตัวอย่าง	หลังเรียน	ก่อนเรียน	D	$d^2 = (D_i - \bar{D})^2$
20	18	15	3	0.08
21	18	15	3	0.08
Sum	345	288	57	40.29
$\bar{x}$	16.43	13.71	2.71	1.92

2. ผลการวิเคราะห์ค่า $E_1 - E_2$

ผลการทดสอบระหว่างเรียนมีคะแนนร้อยละ 86.2 ($E_1 = 86.2$) และ ทดสอบหลังเรียนมีคะแนนร้อยละ 82.15 ($E_2 = 82.15$) แสดงว่า แบบฝึกทักษะเรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ มีประสิทธิภาพ 86.2/82.15 ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}_1$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน
$\bar{x}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
s_1	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียน
s_2	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังเรียน
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (T - Test)
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่นักเรียน	แบบฝึกหัดที่ 1	แบบฝึกหัดที่ 2	รวม	Pre - test	Post - test
เต็ม	20	20	40	20	20
1	17	14	31	14	15
2	19	16	35	15	17
3	19	14	33	12	14
4	16	15	31	14	16
5	19	15	34	18	18
6	19	18	37	16	19

เลขที่นักเรียน	แบบฝึกหัดที่ 1	แบบฝึกหัดที่ 2	รวม	Pre - test	Post - test
7	17	16	33	12	17
8	19	14	33	13	15
9	15	16	31	15	17
10	18	18	36	12	15
11	19	17	36	14	18
12	19	18	37	14	17
13	19	16	35	11	16
14	18	18	36	16	16
15	19	16	35	10	14
16	19	16	35	13	15
17	20	18	38	11	14
18	19	16	35	12	17
19	19	16	35	16	19
20	19	14	33	15	18
21	17	18	35	15	18
Sum	385	339	724	288	345
$\bar{x}$	18.33	16.14	34.48	13.71	16.43

$$E_1 = \frac{34.48}{40} \times 100 = 86.2$$

$$E_2 = \frac{16.43}{20} \times 100 = 82.15$$

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ก่อนเรียน และหลังเรียน

คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ มีค่าเฉลี่ย คะแนนก่อนเรียน 13.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.03 ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน 16.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.60 และค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที่ 8.74

ตารางที่ 3 แสดงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำภาษาบาลี และคำภาษาสันสกฤต ก่อนเรียน และหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		$\bar{X}_1$	S_1	$\bar{X}_2$	S_2	
กลุ่มทดลอง	21	13.71	2.03	16.43	1.60	8.74

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (E1/E2) เท่ากับ 86.2/82.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 และผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบฝึกทักษะดังกล่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับดีทุกองค์ประกอบ ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาจากง่ายไปหายาก รวมถึงมีการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาชวีศิษฐ์ อุ๋ข้าวอุ่น (2551) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์คำบาลีสันสกฤตในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพัฒนวิศิษฐ์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80.12/80.83 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับกับ ปิยวัช สักันทา (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 81.15/85.10 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครศรีลำดวนวิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2550) เรื่อง รายงานการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบฝึกเสริมทักษะวิชา

ภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ พระมหาฉัตรชัย สุนตตชโย (มุลสาร) (2561) ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้แบบทดสอบภาษาบาลีและสันสกฤต ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีคำชี้แจงและคำสั่งที่ ชัดเจน เข้าใจง่าย นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองจากแบบฝึกทักษะไปในทางที่ดี ขึ้น และสามารถนำความรู้ของแต่ละเรื่องไปใช้ได้อย่างถูกต้องจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนด้วย หากเนื้อหาใดที่นักเรียนเกิดความสนใจจะส่งผลให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนจึงทำให้เกิดการเรียนรู้
2. ผู้สอนควรนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นไปใช้ประกอบการสอน
3. ในระหว่างการดำเนินการจัดกิจกรรมควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียน สนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง
4. ครูต้องศึกษาแผนการจัดการการเรียนรู้ และเนื้อหาก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ไม่ควรรวม แบบฝึกหัดเป็นชุดเดียวควรแยกเป็นทีละเรื่องในขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดครูควรให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้วครูต้องตรวจผลงานให้นักเรียนทราบผลในการทำแบบฝึกหัดทันที

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษา สันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อนำไปพัฒนาจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสม
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนอย่าง หลากหลาย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ซึ่งได้จัดทำโครงการวิจัยร่วมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องจากหลาย ๆ ปัจจัย 1.การเรียนเรื่องคำภาษาบาลีและสันสกฤต มีการเรียนการสอนเริ่มแรกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทยตามตัวชี้วัด ซึ่งเป็นเรื่องที่มีรายละเอียดและกฎเกณฑ์ของแต่ละภาษาชัดเจน พื้นฐานของนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นนั้นมีการเรียนเรื่องคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่เป็นการเรียนแบบเหมารวมภาษาบาลีและสันสกฤตไว้ด้วยกัน ไม่ได้แยกบาลีออกจากสันสกฤตอย่างชัดเจน จึงทำให้นักเรียนยังไม่เข้าใจความแตกต่างมากนัก 2. หลังจากนักเรียนได้เรียนคำภาษาบาลีและสันสกฤตในเบื้องต้น นักเรียนจะเข้าใจว่าคำบาลีสันสกฤตส่วนใหญ่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันพบได้จากชื่อและนามสกุลของตนเองและเพื่อน ทำให้เกิดการสังเกตและจดจำนำไปใช้ในการวิเคราะห์หว่าชื่อเพื่อนเป็นคำยืมจากภาษาอะไร 3.แบบฝึกทักษะมีคำชี้แจงและคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาองค์ความรู้ของตนเองจากแบบฝึกทักษะไปในทางที่ดีขึ้นและสามารถนำความรู้ของแต่ละเรื่องไปใช้ได้อย่างถูกต้องจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 4.กฎแห่งการฝึกหัด การที่นักเรียนได้ฝึกหัดหรือทำแบบฝึกทักษะในเรื่องเดิม ๆ ซ้ำ ๆ หลายข้อ ย่อมจะทำให้เกิดความจำและความเข้าใจ สามารถแยกความแตกต่างของภาษาบาลีและสันสกฤตได้ จากปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ สกุลเหลืออร่าม. (2550). รายงานการวิจัย การทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ท 31101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การเขียนสะกดคำ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1.
- ประคอง ผลไพบูลย์. (2502). การสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ ปีที่ 2. พ.ศ. 2502. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวิษ สีกันทา. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- พระมหาฉัตรชัย สุนตตชโย (มุลสาร). (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
วารสารศึกษาศาสตร์ มมร., 6(1), 333.
- มัลลิกา มาภา. (2559). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. อุตรธานี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- อาชวีวิชญ์ อยู่ขาวอู่น้ำ. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกการวิเคราะห์คำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชร
รัตนราชกุมารีโสภณพัฒน์ดี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*